

ת"פ 7983/06 - מדינת ישראל נגד יוסף קלדטה,abetor לביא,אלי בכרסימן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 13-06-7983 מדינת ישראל נ' קלדטה ואח'

בפני כב' השופטת שריית זמיר
בענין: מדינת ישראל

המואשימה

- נגד
1. יוסף קלדטה
2.abetor לביא
3.אלי בכרסימן

הנאשמים

זכור דין

הנאשמים הודיעו במסגרת הסדר דיןוני בעבודות כתוב אישום מתוקן, והורשו בעבירות של:

קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");

חברה בمنذיד ברכב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 413ה + 29 לחוק העונשין (בארבעה אישומים);

התפרצויות לרכב בכוונה לבצע גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 313ו סיפה + 29 לחוק העונשין (בחמשה אישומים);

גניבה מרכיב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 313ד(א) + 29 לחוק העונשין (בארבעה אישומים).

על-פי עבודות כתוב האישום המתוקן, בו הודיעו הנאים, עובר לתאריך 21.05.13 סמוך לשעה 01:30 קשרו הנאים
קשר במטרה לפרוץ למשאיות ולגנוב מתוכן רכוש. לשם קידום הקשר ומימושו, ה策יעו הנאים ברכב מסווג סיטראן
מר. 3 7970963, אשר בחזקתו של נאם 1, והגיעו עימיו לחניון משאיות ברוח' דרובין בראשון לציון (להלן: "חניון").

בנסיבות הללו, פרצו הנאים בצוותא חדא למשאיות וганבו מחליקן רכוש כمفורת באישומים הבאים:

אישום ראשון: הנאים פרצו בצוותא חדא למשאית מר. 15-135-15-75 שחנתה בחניון, בכך שבראו את מנעול דלת
הארגון של המשאית. בהמשך, גנבו הנאים מהמשאית עגלת משא דו-גלגלית.

אישום שני: הנאים פרצו בצוותא חדא למשאיות מ.ר. 54-915-68 שchnerה בחניון, בכך שברו את מנעול הדלת הצדית של ארגז המשאית. באותו הנסיבות, גבויו הנאים מהמשאית קרטון שהכיל 12 בקבוקי וודקה, ארגז ובו 12 בקבוקי יין, 2 בקבוקי עירק, 6 בקבוקי לمبرוסקו רוסו ו-6 בקבוקי ויסקי.

אישום שלישי: הנאים פרצו בצוותא חדא למשאיות מ.ר. 14-130-29 שchnerה בחניון, בכך שברו את מנועל הדלת הצדית של ארגז המשאית ועיקמו את ידית הדלת.

אישום רביעי: הנאים פרצו בצוותא חדא למשאיות מ.ר. 57-942-72, בכך שברו את מנועל הדלת הצדית של ארגז המשאית ועיקמו את זו המנעול. בנסיבות הללו, גבויו הנאים בצוותא חדא מהמשאית ארבעה ארגזי כלים שהכילו כל עבודה שונים: מברגות, מפתחות מידת, פלייר, מפתח צינורות, קטר, מברגים, סכינים פנויות ו-2 פטישים וכן 9 בוקסות, בשווי כולל של 1858 ל'.

אישום חמישי: הנאים פרצו בצוותא חדא למשאיות מ.ר. 36-471-70 שchnerה בחניון, בכך שברו את המנעלים של דלת הארגז של המשאית. בהמשך, גבויו הנאים בצוותא חדא מהמשאית עגלת משא דו-גלגלית.

בהתאם להסדר הדינו שגובש בין הצדדים, נשלח עניינם של הנאים לשירות המבחן, טרם הティיעונים לעונש.

תקיירי שירות המבחן

נאשם 1:

מהتسקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 1 מתרבר כי הנאשם לא התיציב לפגישה שתואמה עימו לצורך עירcit הتسקיר. לפיכך, התבפס שירות המבחן בעירcit הتسקיר בעניינו, על מידע המצוי ברשותו מהিירותו הממושכת עם הנאשם, שהחלה עוד בשנת 1992 ונמשכה עד ליום 14.04.14 במסגרת צו פיקוח מעצר שהושת על הנאשם, בהליך המעצר שנילו לתיק זה.

מהتسקיר עולה כי הנאשם בן 48, נשוי בשנית ואב לשני ילדים מנישואיו הראשונים.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם.

מהتسקיר עולה כי לנאים רקע פסיכיאטרי והוא אובדן כסובל מחרדה ומדיכאון. בעבר, היה נתון במשר תקופות קצרות בטיפול גורמי בריאות הנפש, אך התקשה לשתף פעולה ולהתמיד בטיפול רפואי סדר. להבנת שירות המבחן, גם כוים מצבו הנפשי של הנאשם אינו יציב וכחודש לפני הגשת הتسקיר ניסה לשים קץ לחייו.

שירות המבחן סוקר את עברו הפלילי של הנאשם ומציין כי בהיותו בן 13 נשר ממסגרות החינוך, חבר לחברת שלית, החל להשתמש בסמים ולבצע עבירות, בגין אף ריצה מספר עונשי מאסר. מדובר במיל שכלוא בעגל הסמים והערביונות

מזה שנים רבות, ולא רק שאינו מבצע פעולות ממשיות על מנת להיגמל מהשם, אלא גם סירב להצעות שירות המבחן לשיע לו בהליך גמilia בהזדמנויות שונות, בטענה כי אינו מעוניין בעזרה ומסוגל להיגמל בכוחות עצמו.

שירות המבחן מתרשם מהנאשם,cadm בעל קווי אישיות שלדים ועבריינים, בעל מוטיבציה נמוכה, פאטי וילדותי בהתנהגותו.

בנסיבות הללו, נמנע שירות המבחן מלבוֹא בהמלצתו כלשי בעניינו.

נאש 2:

מהתקיר עולה כי הנאשם בן 26, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר עם משפחתו בראשון לציון ומזה כחמשה חודשים עובד כמתkin מזגנים.

שירות המבחן סוקר את הרקע המשפטי המורכב של הנאשם, כבן להורים שהתגרשו כשהיה בן 3 ובהמשך כל אחד מהם נישא מחדש והקים משפחה. הנאשם תיאר קשיים רגשיים שחוווה בעקבות גירושו הוריו ואת הקשיי ההתחזק עימם לאור גילו הצעיר. לתפיסטו, קשיים אלו השפיעו על מידת פניו ללימודים ועל כן סיים 11 שנות לימוד בלבד בבית ספר מקצועית בмагמת מכונאות רכב.

הנאשם נישא בגיל 19. לדבריו, על רקע נישואיו בגיל צעיר והצורך לפרנס את משפחתו לא התגייס לצבא, אך לא הציג בפני שירות המבחן אסמכתא לכך.

הנאשם תיאר קשר קרוב לאשתו ולילדים, חש כי התנהלותו הכספיה אכזבה אותם ואף מודיע לנזק שנגרם להם עקב הייתהתו הממושכת בתנאים מגבלים.

שירות המבחן סוקר את עברו הפלילי של הנאשם ומציין כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בין עבירות בתחום הרכוש והאלימות שביצעה בהיותו קטן וכן הרשעות בין החזקת סיכון וUBEIRUT סמים שביצע כבגר.

הנאשם מסר בשירות המבחן כי התנסה לראשונה בשימוש בחישיש כשהיה בן 18, ומאז ועד לפני השנה עישן בקביעות. הנאשם התקשה לשוחח בפתחות התנהלותו, הרגלו ודפוסי השימוש לאורך השנים. בדיקות השתן שמסר הנאשם בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם.

אשר לעבירות נשוא כתוב האישום, בשירות המבחן התקשה הנאשם ליטול אחריות על מעשיו, שלל תכנון מוקדם והתקשה להתייחס לבחירותו ולזהות אלטרנטיבות פעולה אחרות. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמו שבאופןapolט חווה עצמו כפאטי ונגרר, מתקשה להעמיק בנסיבות שהובילו אותו לעשות את שעה וכן מתקשה לגלוֹת אמפתיה לנזקים שנגרמו למתלוֹנים.

שירות המבחן מציין כי במסגרת הליך המעצר שולב הנאשם ב��וצה טיפולית לעצורי בית. הנאשם הגיע בקביעות ל��וצה, שיתף פעולה, חש ביטחון לשטף בקשין והביע אכזבתו מהתנהלותו הבועיתית, שהובילה לביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם מה הנאשם, כמו שמצו ב��ו התפר שבין התנהגות תקינה במסגרת יציבות כמשפחה ועובדת, לבין התנהגות בעייתית ופורצת גבולות במצבים עמומיים ובהקשרים חברתיים. עוד התרשם מדףו אישיותו הבלתי מגובשים, המבאים לכך כי מונע מצרכי שיקות חברתיים, המובילים אותו להתנהגות קלת דעת ובלתי שוקלה.

שירות המבחן סוקר את גורמי הסיכון עניינו של הנאשם ובهم: קשיו להעמק בנסיבות שהובילו לביצוע העבירות, קשריו החברתיים, הקושי להרחק עצמו מסביבה שלoit, הרווח הרגשי סביר קשרים עם חברה שלoit, העובדה כי סנקציות עונשיות שהוטלו בעבר לא היו גורם מרתקיע עבורו ושלילת נזקקות טיפולית.

אשר לגורמי הסיכון מצין שירות המבחן את חשיבות התא המשפחתי עבור הנאשם, ואת העובדה כי ההליך המשפטי הנוכחי חידד אצל הנאשם את הסיכון בו מצוי.

בشكلו הגורמים סבור שירות המבחן כי ללא השתלבות בטיפול לא ניתן להפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת גבול. בשים לב לעובדה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית בעת הזה, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית עניינו, והמליץ להשיט על הנאשם ענישה מרתקעה ומחייבת גבול שתעמתה אותו עם מעשיו.

נאשם 3:

מהתסוקיר עולה כי הנאשם בן 36, גרוש ואב לשני ילדים קטינים, המתגוררים עמו אימם באשקלון. שירות המבחן מתאר כי לאורך השנים מתמודד הנאשם עם בעיות נפשיות, אינו עובד ברציפות ובצורה מסודרת ומתגורר ביחידת דיר בבית אימו שבראשן לציוון.

שירות המבחן סוקר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. הנאשם נשר מהמסגרת החינוכית לאחר 9 שנים לימוד התגיס לצה"ל ושירות שירות צבאי מלא. לדבריו, בשנים אלו נהג לצורך סמים וניהל אורח חיים בלתי יציב. באמצע שנות ה-20 לחיו נפטר אביו של הנאשם, מה שהוביל לנסיגתו במצבו הנפשי ולדיכאון בשל הקושי להתמודד עם האבדן. באותה התקופה, כך ציין הנאשם, הפסיק לצורך סמים וניתק קשריו השולטים. במקביל, פנה לטיפול פסיכיאטרי ומazel נוטל תרופות נגדות דיכאון וחרדה.

לאורך השנים התקשה הנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית בעיקר על רקע נסיגות במצבו הנפשי אוירוע לבבי שפגע בכושר עבודתו המוגבל מילא.

באשר לעברות נשוא כתוב האישום דן, בשירות המבחן הסביר הנאשם את התנהגותו הפלילית על רקע מצבו הכלכלי הקשה, ומה שבר אליו נקלע בשנים אלו בעקבות גירושו, איורע הלב שעבר ומצבו הנפשי הירוד. הנאשם התיחס להתנהגותו הבעייתית כחריגה לאורח חייו, הביע חרטה וביקורת עצמית על התנהגותו ומסר כי מודיע הוא לנזק שנגרם למשפחתו ולילדים כתוצאה מעשייו. עם זאת, הביע הנאשם ביטחון ביכולתו להמשיך בכוחות עצמו ולהציג לעצמו גבולות להימנעות ממעורבות עתידית בפלילים.

במסגרת הלicyי המעצר שנילו לתיק זה, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית. שירות המבחן מדווח כי הנאשם

התקשה להגעה באופן סדרי למפגשים הקבועתיים, וגם כשנכח התקשה לשתף במצבו ולהיעזר בקבוצה. שירות המבחן התרשם כי אצל הנאשם בולטת עמדה קורבנית וונוקשה, התנהלות פאסיבית וקושי לקדם את עניינו.

בהתיחסו לעברו הפלילי של הנאשם, מצין שירות המבחן כי בחודש נובמבר 2013 נדון הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל בן חמש ימים וכן הוטל עליו מאסר מוותנה, בגין ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר, עבירות שביצעו עת נתנו היה במעצר בית בתיק הנוכחי כשהוא תחת השפעת אלכוהול. באותה העת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם שב לסרו ווהנהל באופן חסר גבולות ומכשיל. כמו כן, צריכת האלכוהול זההה עלי-ידי שירות המבחן גורם סיכון להמשך התנהגותו השולית בעמידה.

שירות המבחן מציר תמונה של אדם בעל תפקיד ירוד וכוחות אגו חלשים, המתקשה להסתגל למסגרות ולהתמיד בהן, מתנהל באורך פסיבי וביעתי במישורי חייו השונים, מתקשה בהפעלת שיקול דעת והצבת גבולות פנימיים ובעל נטייה להיגרנות.

בנסיבות הללו, סבור שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להירעם להיליך טיפולו ולהפיק ממנו תועלת, ולפיכך נמנע מהמלצת טיפולית בעניינו וממליץ על ענישה מוחשית, מרתיעה ובעלת גבולות ברורים.

טיפולו הצדדי לעונש

טיפולו המאשימה:

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים בהם הורשו הנאשמים, כל אחד בפני עצמו וכמוון בהצברותם.

לדבריה, מדובר בשלושה נאים אשר חבירו ייחדיו וקשרו קשר לביצוע העבירות, תוך תכנון מוקדם ומקפיד.

הנאשמים הגיעו באישון לילה לחניון משאיות ובאופן שיטתי - תוך הפגנת מקצוענות, פרצו משאית אחר משאית וגנבו מתוכן רכוש רב ויקר ערך.

הנאשמים ביצעו העבירות באליםות תוך גרימת נזקים למשאיות ונתפסו בכך, בסופה של יומם, אך ורק בזכות ערנותו של אזרח עובר אורח, אשר הזעיק את המשטרה למקום.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעונה לעברם הפלילי של הנאשמים.

אשר לנאים 1 פירטה כי מדובר למי שלחובתו עבר פלילי מכובד, הכולל 8 הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות ובהן, בין היתר, עבירות מרמה ויזוף, עבירות רכוש מגנות, עבירות אלימות, עבירות סמיים, הפרת הוראה חוקית, קליאת שוווא, שוד מזוין, עבירות אלימות במשפחה ועוד.

אשר לנאים 2 צינה כי לחובתו עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות סמיים, החזקת סכין, עבירות רכוש הקשורות ברכבים וUBEIRUT ALIMOT.

אשר לנאמן 3 צינה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירות רכוש והאחרת עניינה הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר.

ב"כ המאשימה טענה, כי בהינתן עבรม הפלילי של הנאים ומצאי הৎקרים, השליליים בעיקרם, בעניינם של שלושת הנאים, יש מקום להחמיר בעניהם.

בהקשר זה ביקשה להציג את המלצות החד-משמעות של שירות המבחן לגזר על הנאים עונש מוחשי וממשי, שיעמת אותם עם מעשיהם ויhoa גורם מציב גובל בעבולם.

בעניינו של נאשם 1 הפנתה להתרשותם שירות המבחן ממנו,cadm בעל קווי אישיות שליליים וערריים, המצו במעט הסמים שניים רבות ואינו עונה כל מאיץ להיגמל/או לשנות אורחות חייו.

אשר לנאמן 2 הפנתה להתרשותם שירות המבחן מהנאשם, כמו שמאופיין בהתנהגות בעיתית ופורצת גבולות, בעל דפוסי ההתנהגות בעיתיות, המובילים להתנהגות קלת דעת ובלתי שוקלה.

אשר לנאמן 3 צינה כי שירות המבחן התרשם ממנוcadm אימפולטיבי המתבקש בהפעלת שיקול דעת, בהצבת גבולות פנימיים ועמידה בפני פיתויים, מבצע עבירות מתוך הצורך בריגושים ומשתמש לרעה באלווה.

בטיעונה, הפנתה ב"כ המאשימה למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות רכוש הקשורות ברכבים, שהוגדרו בפסקת בית המשפט העליון כ"מכת מדינה". על כן נקבע כי יש להילחם בערריונות זו, במטרה למגרה, באמצעות השתת עונשים מכבדים בדמות מאסרים ממושכים לרצוי בפועל. עוד הוסיפה, כי בעובדה שהמחוקק ייחד פרק ספציפי בחוק העונשין לעבירות אלו, ולצדן קבע עונשים חמורים - יש כדי ללמד על החומרה היתריה שיש לייחס להן.

ב"כ המאשימה טענה, כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מאיועי התפרצויות והגניבה /או גרימת הנזק למשאות, בנסיבות ביצוען על-ידי הנאים, נع בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

לדבריה, בהינתן עברם הפלילי של הנאים ומצאי הৎקרים השליליים בעניהם, יש לגזר עונשם של הנאים ברף העליון של המתחם.

ב"כ המאשימה סבורה כי ריבוי העבירות והאישומים במקורה Dunn מונע השתת העונש הראויל לנאים בלבד. לפיכך, ועל מנת שלא יצא חוטא נשכר, עתרה לגזר על כל אחד מהנאים עונש כולל לכל האירועים בהם הורשע, שיביא לידי ביטוי את ריבוי איועי העבירות, הנסיבות החמורות שבביצועו ומכלול השיקולים לחומרה בהיבט הגמול וההרעתה.

מכל האמור עתרה להשיט על כל אחד מהנאים עונש מאסר בפועל בן 5 שנים ולצדיו מאסר על תנאי, קנס מכבד ופיזי משמעותית למתקוננים.

בנוסף, עתרה לחייב הרכב התפוס כמוצג, רכבו של הנאם 1, ששימש את המעורבים ביצוע העבירות. בעניין זה

ביקשה להבהיר, כי על אף שהרכב רשום על שם אביו של הנאשם 1, הוא נמצא, הילכה למעשה, בבעלותו, בחזקתו ובשימושו הבלעדי של הנאשם 1. לתמיכה בטעنته זו הגיעה את הودעתו של מר אברהם קלדטה, אביו של הנאשם 1, כפי שנגבתה במשטרה ביום 4.6.13 (ת/4), ממנה עולה כי הרכב שיר לנאשם 1, נמצא בחזקתו ובשימושו הבלעדי ולאב אין כל קשר לרכב/או טענה לבועלות בו, על אף שרשות על שמו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת, לשיטתה, בעתרתה העונשית.

טייעוני ב"כ הנאים:

ב"כ הנאים פתח טייעוני לעונש בטענת הגנה מן הצדק, שענינה הפליה בין נאים, תוך שהפנה את בית המשפט לכטב אישום בת"פ 43309-07-13, שיצא תחת ידי ייחิด התביעות האמונה גם על הטיפול בתיק שבעניינו, ובו מדובר בניסיונות התפרצויות ל-5 רכבים, שאוחדו כולם תחת אישום אחד.

לטענת ב"כ הנאים, גם במקרה שבפניו מדובר בעבירה אחת בעלת מספר פרטיים, המעשים הם חלק מתוכנית עברינית אחת, והעבירות הזהות במהותן בוצעו בסמיכות זה מבחינת הזמן והן מבחינת המקום. לפיכך, עתירת התביעה לעונש, להבנתו, אין לה על מה שתסמור.

לשיטת הגנה, העובדה כי מדובר בתוכנית עברינית אחת, העובדה כי ההתרצויות בוצעו באותו חניון ובסמיכות זמןים זו לזה והעובדת כי בסופו של יום הנזק שנגרם הוא מעזרי, שכן הנאים נתפסו בכספי והסchorה ברובה הושבה לבعليה, מצדיקות ענישה מתונה בעניינם של הנאים, שאינה כוללת רכיב של מסר ממושך לריצוי מאחורי סORG ובריח, עתירת המאשימה.

לගופם של טייעונים ביקש הסגנור לזקוף לזכות הנאים בראש ובראשונה את הודיעתם שנייתה בהזדמנות הראשונה ומגלמת קבלת אחריות והבנת הפטול שבמעשה.

ב"כ הנאים ביקש לתקוף את ממצאי הتسקרים שהוגשו בעניינם של הנאים, וטען כי שירות המבחן טעה עת לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של איש מהנאים.

אשר לנאים 1 טען כי מדובר בני שמזלו לא שפר עליו, נركמן מוכה גורל שנסיבות חייו קשות ואומללות והוא ראוי לרחמי בית המשפט.

לדבריו בניגוד למפורט בתסaurus, הנאשם מצוי בהליך גמילה הדרגתית, מטופל בסבוטקס ומתעדד להתחיל הליך גמילה מסבוטקס באשפוזית באשדוד בעידוד ובתיווך שירות המבחן.

אשר לנאים 2 טען כי קיים פער גדול, מהותי ובלתי מוסבר בין ממצאי הتسويים בעניינו, שהיו חיוביים במיעוד, לבין ממצאי הتسويים הנוכחיים. לדבריו שגתה קצינת המבחן עת פירשה את קשייו האובייקטיביים של הנאשם להרתם

להליך טיפול, בעת זהו, כשלילת נזקקות טיפולית. בהקשר זה פירט כי בעקבות הליכי מעצרו של הנאשם ובהמשךו בתנאים, נקלע הנאשם לקשיים כלכליים וקיומיים. במקביל פוטרה רعيיתו מעובדתה ול�אשם לא נותרה ברירה אלא להאחז ולהתמיד בעבודתו הנוכחית על מנת לזמן ולפרנס את משפחתו הגרעינית, וכן גם הסביר בשירות המבחן.

לדבריו חurf הקשיים הקיומיים עימם מתמודד הנאשם, מוקן הוא בעת זהו להרתם לכל הליך טיפול אשר יוצע לו. פניו צופים פנוי שיקום ותעד על כך העובדה כי נמצא נקי משימוש בסם, מכיר בחשיבות התא המשפטי ומזהה את המחייבים שימושם בעקבות מעורבותו עם החוק.

ב"כ הנאשם סבור כי בנסיבות הללו יש ליתן לנאם/zדמנות נוספת למצות הליך טיפול טרם גזירת דין.

אשר לנאם 3, טוען כי הتسkieר מגולל נסיבות חיים קשות ועגומות. הנאשם קשה يوم, בן 36, אב לשני ילדים קטנים, גירוש, יתום מאב מגיל צעיר וסובל ממורכבות נפשית.

חurf העובדה שעברו הפלילי אינו מכבד כלל ועיקר, שהוא במעטך פרק זמן ממושך של למעלה מ-6 חודשים בשל העובדה כי הפר את תנאי שחרורו.

ב"כ הנאשם ביקש לזכוף לזכות כל אחד מהנאשמים את נסיבות חייו הקשות והמורכבות כעולה מהتسkieרים. אשר לנאים 2 ו-3 טוען כי עברם הפלילי אינו מכבד כלל ועיקר ואין בו כדי ללמד כי דרך הפשע היא דרכם.

עוד ביקש לחת ביחס את התקופה בה שהו במעטך בין האירועים וכן את התקופה הארוכה בה שוהים בתנאים מגבלים מכבים.

מכל האמור עתר לגזר על הנאשם עונש מסר קצר ומתון שנית יהיה לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

لتמיכה בעתרתו זו הגיע ב"כ הנאשם אסופה פסיקה.

ב"כ הנאשם התנגד לבקשת המאמינה לחילוץ הרכב בטענה כי שווי הרכב התפוס גבוה בהרבה מערך הנזקים שנגמרו ועל כן בקשת החילוץ אינה מידתית.

הנאשמים ניצלו את זכות המילה الأخيرة.

נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו וכן ביטא רצונו להיגמל מן הסם.

נאשם 2 בדברו האחרון הסביר כי סירב להצעת שירות המבחן להשתלב בקבוצת טיפולית נוספת, מכיוון שהוא פוטרה מעובדתה ולא היה מי שיפרנס את ילדיהם ושלם את שכר הדירה. עוד הוסיף, כי מוקן להשתלב בקבוצת טיפולית נוספת ברגע שאשתו תמצא עובודה וכן הביע חרטה על מעשיין.

נאשם 3 ציין בפני בית המשפט כי עד לפני כחודשים היה עוצר במשך 7 חודשים, מתוכם שהה חדש ימים במאסר בגין הפרת מעצר הבית. לדבריו כבר אז לפקח אחריות על מעשיו ולמד את הלקח. עוד הוסיף, כי לא זו הדרך בה הוא מתכוון ללקחת, וכי מעשיו נבעו מ"טעות של רגע" על רקע מצבו הכלכלי הקשה. לבסוף, ציין, כי יש לו שני ילדים בבית שגם הם סובלים. על כן, ביקש מבית המשפט שלא להטיל עליו עונש מאסר בפועל אלא בעבודות שירות והביע נכונות לפצוח את המתלווננים.

דין והכרעה

טרם שאדון בשאלת קביעה מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות, ATIICHUS לטענת ההגנה ככל שהוא נוגעת לשאלת האם אכן מבحינה מהותית מדובר בענייננו בעבירה אחת רבת פריטים.

דוקטורינה זו של עבירה רבת פריטים גובשה על ידי בית המשפט בדנ"פ 4603/97 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 160 (להלן: "פס"ד **משולם**"). נקבע כי בנסיבות המתאימות, ניתן לחבר כמה פריטים לרצף עברייני המהווה את אותה עבירה, ובבלבד שרצף זה מתאפיין במחשבה פלילית כוללת, המשתרעת על הגש망ת של מספר פריטים תוך זמן סביר, חלק מתוכנית עברייןית אחת, ניתנת להشكיף עליה כאירוע עברייני כולל ואחד.

יוער כי בע"פ 816/10 עוזד גולד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.09.12), ציין כי בפועל, ההחלטה כמעט ולא החילה את הדוקטורינה לאחר הלכת משולם, אף לא בעבירות רכוש.

בפסק דין משולם נקבע עוד, כי הגישה אל עבירת רבת פריטים צריכה להיות גישה פרגמטית, והשאלה מתי יש להشكיף על מכלול העבירות כעבירה אחת רבת פריטים או שיש לראות כל עבירה בפני עצמה, תחתן על פי מבחן השכר הישר.

בענייננו מדובר בנאים שפרצו וגבינו רכוש ממספר משאיות, השיכות لمתלווננים שונים. הנאים במעשייהם הגיעו באינטרסים המוגנים של המתלווננים השונים, וממדובר באינטרסים נפרדים של מספר מתלווננים.

דמות עובדתי מסויים ניתן למצאו בין ענייננו לבין עובדות ע"פ 104/89 יצחק דורי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ד(1) 843 (להלן: **פס"ד דורי**) - באותו מקרה, הנאים הורשו בפריצה לחדר כספות בבנק ובפריצת עשרות כספות וגניבת תוכנן. הנאים טענו נגד ריבוי העבירות נגדם, וטענו כי ראוי היה להרשעם בעבירות גניבה אחת, מכיוון שעשייהם נבעו מתוכנית אחת ولو בהתרצות אחת.

טענתם זו של הנאים נדחתה, וזאת על אף שמדובר בכיספות שנמצאו באותו חדר כספות אליו פרצו פעמי אחת. לכן, קל וחומר בענייננו, כאשר מדובר ברכבים נפרדים, יש לדחות את הטענה.

בפסק דין דורי נקבע כי תנאי לפיצול האישום למספר עבירות הוא האפשרות לבדוק את רצף ההתרחשויות ולראות בו אוסף של איורים עצמאיים. בית המשפט פירט מספר מבחני עזר לס"ע בכך -

ראשית, האם אותן הראיות תומכות באחת או יותר מהעבירות. ככל שישן ראיות שונות ונפרדות לכל שלב באירועים, כך מוצדק יותר הפיצול.

שנית, האם לכל עבירה ניתן ליחס נקודת זמן בה היא נסתימה והאם נקודות זמן אלה שונות מעבירה לעבירה.

שלישית, כאשר מדובר בעבירות גניבה, האם הנטילה הייתה מכלי קיבול יחיד או מכלי קיבול שונים.

רביעית, האם הייתה לנאים אפשרויות פיזית סבירה לכזע את התנהגו, כך שהוא יבצע רק חלק מסוים מן הפעולות וימנע מכל השאר, באופן שהסיכון שהוא נוטל הוא להיות מואשם בחלק מהעבירות ולא בכלל.

חמישית, מהות האינטרס הנגע - כאשר מדובר בריבוי נפגעים שאין ביניהם קרבה עניינית ואין ביניהם שיתוף אינטראיסים, והפגיעה באחד אינה מהויה כשלעצמה פגעה באחר.

בית המשפט ציין בምפורש כי בעבירות רכוש ריבוי נפגעים יוביל במקרים תכופים לריבוי עבירות (שם בעמ' 853).

החלת מבחנים אלו והרציניל שהנחה את בית המשפט בפסק דין דרורי על המקרה שבפניינו, מעלה כי אין מדובר בענייננו בעבירה אחת רבת פרטיים, שכן ניתן לבצע את פעולותיהם של הנאים זמינים, למקומות שונים ולתלונות שונים, כמספר הרכבים עליהם פרצו.

בכל רכב ורכב יש לראות מקום נפרד, ולהציג על ייחידת זמן עצמאית בה בוצעו העבירות באותו הרכב למפורט בכתב האישום, גם אם מדובר בזמנים קרובים זה לזה, הנאים יכולים היו לפרוץ רק לחלק מהרכבים המפורטים בכתב האישום, ולכל אחד מבני הרכבים יש אינטראיס נפרד.

וכלשונו של בית המשפט (שם בעמ' 854):

"**כל גניבה נתבצעה מכלי קיבול נפרד, וניתן היה, בעת האירוע, לבודד כל אחת מהכטפות ולפרוץ את כל השאר - בלבדה. נמצא, כי למרות שמדובר ברצף עובדתי אחד, הרי קיימת אפשרות סכמתית לפלגו למספר אירועים עצמאיים, זה נגמר וזה מתחיל, ובכך בא על סיפוקו המבחן העובדתי....**

אשר למספר האינטראיסים שנפגו - אין ספק, כי לכל בעל כספת פרטית היה אינטראיס נפרד ואיש לבתוון רכשו, ולא היה ביןו לבין האחרים כל קשר או שותפות גורל".

לאור כל האמור יש לדוחות את טענת ההגנה בעניין זה, מה גם שהנאומים עצם הודיעו בכתב האישום בנוסחו זה, המיחס להם אישומים נפרדים, והורשעו בביצוע העבירות הנפרדות על פי הודאתם.

יחד עם זאת, בגיןת העונש ינתן בהחלט משקל לפחות לעובדה כי המעשים היה פרי תוכנית עברינית אחת שבוצעו במקום אחד מוגדר וברצף.

קביעת מתחם העונש הולם

כמצאות החוק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצעו הנאים ובהתקף לעיקרונו המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, שומה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בו, במידיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

באופן כללי ניתן לומר, כי הערך החברתי הניב בבסיסן של עבירות הקשורות ברכב הינו הגנה על זכותו הבסיסית של אדם לקניין וכן על תחושים ביטחוניים של הציבור. רבות דובר על החובה להעניר מסר עונשי ברור ותקיף כנגד מבצעי עבירות הקשורות ברכב, שכן מדובר בתופעה שהוגדרה זה מכבר כ"מכת מדינה":

"בית המשפט המחויז צדק גם מצד משפטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצויות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונית לאזרחים רבים ולפוגעה בתחום ביטחונם...".

רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מד"י (21.2.08)

מדובר בעבירות נפוצות שפגיעתן הציבור קשה, שהרי עצם טיבן יש בהן כדי לפגוע בתחום הבטחון האישי של הפרט, שפרקלו רכובו - קניינו, היזקו לו ואף גנוו רכוש מתוכו.

בהקשר זה, בתי המשפט על ערכאותיהם השונות הדגישו, לא אחת, כי עבירות של התפרצויות לרכיבים תור גרימת חבלה בהם וגניבה מתוכם, מסיבות נזק כלכלי ישיר ועקבית - הן לבני הרכבים והן לכל הציבור, לאור השפעת המעשים על עלויות הביטוח.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי מידת הפגיעה בערכים מוגנים אלה היא ממשית ומשמעותית, על אף שאינה מצויה ברף החומרה הגבוה.

מדובר בנאים אשר חברו בצוותא על מנת לפגוע פגיעות מתוכנות ברכוש הזולת, באופן שעלול לפגוע אף בפרנסתו, בשם לב לטיבם של הרכבים אליהם פרצו, המשמשים לרוב כלי עבודה של מחזיקם. מדובר בעבירות קלות לביצוע, שבוצעו באישון לילה, בעוד בעלי המשאיות החוננות בחניון אינם עומדים על המשמר.

המטרה היחידה שעמדה לנגד עיני הנאים הייתה בצע כסף והתעשרות קלה על חשבון الآخر.

מכלול הנסיבות הללו מחייב השחת עונש ממשי, מוחשי וכואב.

אין לה夷יט בפגיעה הנגרמת לאדם מביצוע עבירות הקשורות ברכבו. עיני האדם הממושע, רכישת רכב היא אחת מן הרכישות המשמעותיות בחיו ולרוב משקיע הוא בראשית רכבו את מיטב כספו וחסכנותיו. ציפיותו הסבירה של כל אדם בחברה מתוקנת היא שרכבו ימצא במצב תקין בבוקרו של יום.

לא ניתן לשער את התסקול שחווה אזרח הגון ושר עת מתעורר הוא לעמל יומו כנהג משאית, ומגלה שבאיוש לילה

פרצו אלמנטים לרכבו, תוך שגרמו לו נזקים כאלה אחרים, גנבו רכוש יקר ערך ממנו, שיבשו את שגרת יומו ומנעו ממנו יצאת לעמל יומו וליום עבודתו.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט יצחק עמית בבש"פ 45/10 מס' מד"י (10.1.8.), שנאמרו אומנם במסגרת הלין המוצר, אך כוחם יפה גם כאן:

"**פטאום קם אדם בבוקר ומוצא... שמכונתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכלתה נשדדה... מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגם וחסרן הcis שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהן, והסתטיטיקה של העבירות הללו מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה...".**

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט לחוק, יש ליתן את הדעת לתוכנן שקדם לביצוע העבירות. על-פי עובדות כתוב האישום המתוון, קשרו הנאים קשור לפרוץ למשאיות ולגנוב רכוש מתוכן. לשם קידום הקשר ומיומו, הצביעו הנאים ברכבו של נאשם 1, הגיעו לחניון וביצעו המעשים בצוותא חדא.

כמו כן, יש ליתן משקל לנזק שנגרם מביצוע העבירות. בענייננו, גרמו הנאים נזקים כלכליים לבני המשאיות, הן מהחבלה שנגרמה למשאיות מתוךה מהפריצה האלימה והן מגניבת הרכוש. אומנם, בשים לב לעובדה כי הנאים נתפסו בכך, נתפס מרבית הרכוש שנגנבו והוחזר לבני, אך אין בכך כדי למעט מחומרת מעשי הנאים.

שלל הגנבה במקרה דנן יש בו כדי לרמז על העדר מקרים ביצוע העבירות. גם אם בסופו של יום לא הצליחו הנאים להשלים את מלאכתם, שכן נתפסו בכך, ברור כי קיים קשר בין הרוח הכלכלי שיוביל להפיק הנאים לבין מידת העונש.

לצד זאת יש לקחת בחשבון מקרים, את העובדה כי הרכבים עצם לא נגנבו, הפריצות לא גרמו להם נזקים בלתי הפיכים, ובعبירות אין מימד ממשועורי של תכנון מוקף ורב שלבי ושימוש באמצעות טכנולוגיים.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לשקל, בין היתר, את מדיניות העונשה הנהוגה. בטיעוניים, הפנו ב"כ הצדדים, כל אחד על-פי שיטתו, לפסקי דין המלמדים לטעם על מידת העונש הראוי במקרה זה.

מדיניות העונשה הנהוגה בעבירות בהן הושענו הנאים, מתחשבת במאבק בתופעת ביצוע עבירות הקשורות בכלל רכב. בשל חומרת המעשים והנזקים הנגרמים בעקבותיהם, מוליכה הפסיכיקה מזה שנים קוו בולט של החמרה בדיון היבט הגמול והן בהיבט ההרתקעה.

בחינת מדיניות העונשה הנהוגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים הכללים מאסרים בפועל לתקופות ממושכות ולצדם הוטלו מאסרים מותניים, קנסות וכן פיצוי לנפגעי העבירה, כמופורט להלן:

1. **בת"פ 13-03-25397 מד"י נ' זרבגני** (26.3.14): הורשע נאשם על-פי הודהתו ב-7 עבירות של התפרצויות לרכב, 6 עבירות של גנבה מרכב וUBEIRAT חבלה בمزיד ברכב. חלק מן המעשים, ביצוע הנאשם במצבה חרוד עם אחר. המתחם, שנקבע ברגע כל אישום שעוניינו פריצה לרכב וUBEIRAH מתוכו, נע בין 4 ל-15 חודשים מאסר בפועל. ברגע לאישום שעוניינו פריצה לרכב וUBEIRAH בمزיד, נקבע מתחם הנע בין 2 ל-8 חודשים מאסר בפועל. לאור ריבוי האירועים הוחלט לקבוע עונש כולל לכל האירועים: 25 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי, הטלת מאסר על תנאי וכן הוטלה התחייבות.

2. **בת"פ 11-12-28255 מד"י נ' מסארה** (2.12.13): הורשע נאשם על סמר הודייתו בכך שקשר קשר עם אחר לפrox לכלי רכב וכן בפריצה לשני כלי רכב. נקבע מתחם העונשה שנע בין 9 ל-12 חודשים מאסר. לבסוף נגזר דיןנו ל-9 חודשים מאסר בפועל וכן הוטלו עליו מאסרים מותניים.

3. **בת"פ 11-05-2217 מד"י נ' אבא כסך** (31.5.12): הנאשם הורשע על-פי הודייתו בגנבה מרכב במצבה חרוד ובפריצה לרכב בכונה לגנבו במצבה חרוד. עיון בפסיכה הנוגאת העלה כי מתחם העונשה נע בין מאסר לריצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר אחורי סORG ובריה. שם, גזר בית המשפט על הנאשם 6 חודשים מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוון.

4. **בע"פ (ח') 12-09-736 מד"י נ' מסרי** (31.10.13): הנאשם הורשע בבית משפט השלום על-פי הודייתו בכתוב אישום (שהכיל 5 אישומים) ב-5 עבירות של פריצה לרכב בכונה לגנבו ו-3 עבירות של גנבה מרכב. עקב קיומו של אופק שיקומי, גזר בית המשפט על הנאשם 9 חודשים מאסר מותנה, פיצוי וצוז מב奸. לאור קבלת תסוקיר משלים שלילי בעוניינו, בית המשפט המחויז החמיר עונשו של הנאשם בכך שבטל את צוז המב奸, הטיל על הנאשם 14 חודשים לריצו אחורי סORG ובריה והתר את עונש המאסר מותנה והקנס בעינם.

5. **בת"פ 12-02-2345 מד"י נ' ברז** (20.1.14): הורשע הנאשם במסגרת הסדר דין-בשני כתבי אישום. באירוע הראשון הורשע בעבירות של פריצה לרכב, גנבה מרכב וUBEIRAH במזיד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם אישום זה, נע בין 4 ל-12 חודשים מאסר. במסגרת האירוע השני הורשע בעבירה של גנבה מרכב ונקבע כי מתחם העונשה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר דין של הנאשם ל-8 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר (כך ששה"כ ירצה 10 חודשים, 4 חודשים מותכם במצטבר לעונש המאסר אותו ירצה הנאשם אותה עת), 6 חודשים מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוונים.

כמו כן, נתתי דעתם לפסיקה שהציגו בפניי הצדדים ולמדניות העונשה הנהוגה בה, כדוגמת רע"פ 11/6257 מוחמד בדר נ' מד"י; רע"פ 9470/09 שלום נ' מד"י; ע"פ 1329/99 סמי (בן סעד) בורקאן; ת"פ 10-07-12875 מד"י נ' אחמד ابو אל הווא; רע"פ 4515/07 ג'לאל ابو שנב נ' מד"י; ת"פ 08/08-9633 מד"י נ' פראס מוסא עלאן; ת"פ 1105/05 מד"י נ' מהאר בן מוחמד חילך; ת"פ 15343-01-13 מד"י נ' פראס גבר; ע"פ 1409-04-12 אפרים בביב נ' מד"י.

מכל האמור, סבורי כי מתחם העונש ההולם במקורה דין, לכל אירע התפרצויות לרכב בכונה לגנוב, גנבה מורכב וחבלה בצדד רכב בנסיבות מיוחדן, נוע בין 4 ל-15 חודשים מאסר בפועל. באשר לעברת התפרצויות לרכב בכונה לגנוב, סבורי כי מתחם העונש ההולם במקורה דין נוע בין 2 ל-8 חודשים מאסר בפועל.

במקורה דין לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחמי העונש הפליליים, לחומרה או לקולא.

בענישה שתוטל, שלא תחרוג ממתחמי העונשה הפליליים, יש להתחשב, בנסיבות הנאים מפני ביצוע עבירות נוספות, וזאת לאור ריבוי העבירות והדפוס שנחשף, חומרת המעשים בנסיבות ביצוע והנזקים שנגרמו בעטיהם. כן יש להתחשב בנסיבות הרבים מפני ביצוע עבירות מסווג העבירות שביצעו הנאים שבפני.

בגזרת העונש המתאים לנאים שמלפני ונסיבות החוקה בסעיף 40א לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות, אשר אין קשרות ביצוע העבירות.

התנהנה הראשונה לבחינת העונש לו ראויים הנאים היא עברם הפלילי. עיון ב吉利ונות הרישום הפלילי של הנאים מעלה כי עבר איש מביניהם אין מדובר בהתקלות ראשונה עם החוק.

לחובת **הנאשם 1** עבר פלילי מכבד המתפרק על פני שלושה עשרים במסגרתו הורשע לפחות מ-8 פעמים בעשרות עבירות מגוונות מתחום המרמה, הרכוש, הסמים והאלימות.

לחובת **הנאשם 2** עבר פלילי שאינו מבוטל, ולהובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, שורת עבירות רכוש הקשורות לרכיבים, החזקת סכין וUBEIRUT SMMIM.

לחובת **הנאשם 3** עבר פלילי שעלה אף שאינו מכבד כל הרשעה בעבירות רכוש וUBEIRUT הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר.

בנסיבות הללו יש לחת את הדגש על ההגנה על הציבור מפני ידם הרעה של הנאים, הגנה אשר ככל הנראה, ולמרבה הצער, ניתנת להשגה אך ורק בנסיבות של הנאים.

התנהנה השנייה לבחינת העונש לו ראויים הנאים היא נסיבותיהם האישיות. אין ספק כי מדובר בנאים שנסיבותיהם האישיות, כל אחד כפי עניינו, אין קלות. יחד עם זאת סבורי כי כאשר מדובר בעבריני רכוש שאין זו הפעם הראשונה בה שלוחים ידם הרעה ברכוש הציבור, משקלן של הניסיבות האישיות הולך ומתמעט עם הזמן.

מהתסוקיר שהוגש בעניינו של **נאשם 1** עולה כי הנאם בעל קווים אישיים שלדים ועבריים, סובל מחרדה ומדיכאון ומוכר לסמים. שירות המבחן ציין בתסוקירו, כי הנאם לא ביצע מעולם צעד ממשועתי כדי להיגמל מהסם. לאור מאפייניו אישיתו, ניסיון העבר עימו והעובדה שהנאם לא התייצב לפגישה עם שירות המבחן, נמנע האחרון מלכוא בכל המלצה בעניינו.

מנגד, לרוב יש לזקוף לטובת הנאשם את נסיבותו האישיות המורכבות ולא פשוטות, כעולה מהתשkieר ובעיקרן מצבו הנפשי המעוורער ומצבו המשפחתית הסבוך.

מצאי התשkieר בעניינו של **נאשם 2** פורטו בהרחבה לעיל. בתוכה שירוט המבחן התרשם מ הנאשם כמו שדפניו התנהגותו בלתי מגובשים, שהצריך ביחסו שיקות חברותית היא העומדת אחורי התנהגותו קלת הדעת והבלתי שකולא. כמו כן, הנאשם התקשה ליטול אחריות על מעשי, חוויה עצמו כפاسיבי ונגרר ונתקשה להביע אמפתיה באשר לנזקים שנגרמו למחלוננים. להערכת שירות המבחן ולאור סיורו של הנאשם להשתלב בתוכנית טיפולית, לא ניתן יהיה להפחית הסיכון להישנות התנהגותו הפורצת גבולות.

לזכות הנאשם 2 יזקפו, מנגד, נסיבות חייו המורכבות, ובهن בין היתר: גירושו הוריו בהיותו בן 3 והдинמיקה המורכבת של המערכת המשפחתית בעקבות כך, הקשיים הרגשיים שחוווה לאורך השנים, מצבו המשפחתית הנוכחית והיותו אב צער לשני ילדים קטנים, תפקודו התעסוקתי התקין ובדיקות השתן שמסר המידע על נקיון מסוימים.

אשר **נאשם 3** גם שעברו הפלילי אינו מכבד, מהתשkieר בעניינו מצטיירת תמונה עגומה למדי בכל הנוגע להתנהלותו של הנאשם במישורי חייו השונים.

ה הנאשם בן 36 גrown ואב לשני ילדים קטנים, מתמודד עם בעיות רבות ובהן בריאותיות, כלכליות ונפשיות, אינו עובד ומתגורר בבית אימו. מדובר למי שנשך מהמסגרת החינוכית לאחר 9 שנים לימוד והחל צריך סמים בתקופת היותו חיל.

ה הנאשם מצטייר כבעל יכולות תפוקדיות ירודות, המתנהל באופן פסיבי, מתקשה בהפעלת שיקול דעת והצבת גבולות פנימיים, מתקשה לעמוד בפני פיתויים ובעל נטייה להיגרמות. הנאשם מתקשה להסתגל ולהתנהל בנסיבות חייו השונות, נעדך מקורות פרנסת ובעל בעית שימוש לרעה באלכוהול.

במסגרת השיקולים לחומרא ילקחו איפוא בחשבון מצאי התשkieרים של הנאים, שאינם מחמיאים להם כלל ועיקר.

מנגד, תינתן הדעת, לרוב, לנסיבות חייהם המורכבות והקשות של הנאים כולם, כל אחד כפי עניינו.

כמו כן, במסגרת השיקולים לרוב תזקוף לזכות הנאים הodium בהזדמנות הראשונה. הodium אשר לצד העובדה כי משקפת היא חרטה וקיבלה אחריות על המעשים, היה בה כדי חיסכון זמן שיפוטי יקר.

אמנם, נוכח חומרת העבירות בהן הורשו הנאים שבפני ובערם הפלילי, האינטראס הפרטיא נסוג מפני האינטראס הציבורי והצריך לנתקו במדיניות ענישה מרתיעה. אך לאור נסיבותיהם האישיות הקשות של הנאים ולאור העובדה כי הודה בהזדמנות הראשונה - לא תמתה מלאה שורת הדין בעניהם.

סבירוני שכן יהיה בנסיבות התקיק שבפני, לגוזר על הנאים "עונש כולל לכל האירועים" בהם הורשו (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין), שכן מעשי העבירות שביצעו הנאים בוצעו במסגרת תוכנית עברינית אחת ובוצעו באותו זמן ומקום, ברגע זה אחר זה.

העונש הכללי שיגזר על הנאים יbia לידי ביטוי מחד את ריבוי אירועי העבירות, את הנסיבות החמורות שבביצוען, את עברם הפלילי של הנאים ואות מכלול השיקולים לחומרה, לרבות בהיבט הגמול וההרעה, ומן הצד השני יתחשב בכלל השיקולים לקובא, כמפורט לעיל.

סבירני כי במקרה דין לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר לאחרי סורג ובריח בגין המתחמים. המקרה חמוץ מדי, תוצאותיו מוחשיות ומשמעותיות מדי, עברם הפלילי של הנאים קיים והפעולות העברינית המשותפת והמתוכננת חייבות למצוא ביטוי בעונש, אשר יבהיר לנאים ולציבור את חומרת המעשים.

לפיכך ולאחר ש核实תי את כל הצורך לענין, אני גוזרת על כל אחד מהנאים את העונשים הבאים:

.1. 20 חודשים מאסר בפועל בגין תקופת מעצרם.

נאמן 1 חודשים _____ ועד יום _____

נאמן 2 חודשים _____ ועד יום _____

נאמן 3 חודשים _____ ועד יום _____

.2. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר.

הנאים לא ישאו בעונש זה אלא אם כן יעברו עבירה רכוש מסווג פשע.

.3. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר.

הנאים לא ישאו בעונש זה אלא אם כן יעברו עבירה רכוש מסווג עונן /או עבירה קשירת קשור לביצוע פשע.

.4. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם עד לא יותר מיום 1.6.14.

.5. פיצוי למטלונים בעלי המשאות (חברת יorrect, חברת הכרם, ויקטור איביב, סימון עזרא, חברת בורקס הבלקן) בסך 3,000 ₪, לכל אחד מהם (ובסה"כ פיצוי כולל בשווי 15,000 ₪).

כל אחד מהנאים יפקד בקופה בית המשפט סך של 5,000 ₪ לטובת פיצוי המטלונים.

הפיצוי יפקד עד לא יותר מיום 1.6.14 בקופה בית המשפט ויעבר למטלונים לאחר שב"כ המאשימה יעביר פרטיהם למזכירות בית המשפט.

בשים לב לעונשים שנגזו על הנאשם 1 לא מצאתי לנכון להעתר לבקשתו לחילוט רכבו של נאשם זה.

בהקשר זה אוסיף ואציין כי אומנם מדובר ברכב שבמציאותו הגיעו הנואשמים לחניון בו חנו המשאיות, אך אין עסוקין ברכב ששימש באופן מובהק לביצוע העבירות בבחינת אמצעי בלבדו אין.

הרכב יושב איפוא לידי הנאשם 1.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ד, 07 Mai 2014, בהעדר הצדדים.